

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jejlige: »Kuzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
8 kor. Negyedévi 2 kor.
Fél évre . . . . . 4 kor. Egyen számi ára — , 20
Szerkesztővel értékesíteni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ideintézendők a lap mel-
lemi és anyagi részét illető minden kérdéseiknek. Névtelen
levelek figyelembe nem vétetnek.

A kék-vók.

Irta: Tassy Antal dr.

Jött, jött, széleseben, hódítva, villám szárnyakon.

Jött, zörögve, kopogva, gördült elő a föld tulsó feléről és gyorsabban bejárta a világot, mint a legszebb népboldogító világtanok, mint a próféták igéi, mint bármi más világnak indított üdvös, hasznos kulturális intézmény.

Igy termelt villámgyorsan nálunk is a kék-vók.

Egyik nap hozsannával érkezett Párisba, másik nap felütötte sátrát Budapesten.

Harmadnap nem volt Mucsán intelligens ember, aki a kék-vókot nem ismeri, nem kultiválja, nem lelkesül érte.

Azt is tudja mindenki, hogy neve londonyosan: mondvá „Kék-vók“ írva: „Cake Walke“.

Mi magyarok nagyon művelődött, nagyon fogékonyak vagyunk minden exotikus világ divat iránt.

Csak a magunké nem kell!

Es a kis városi kisasszony kilátogat a nemesi puszta. Elhívja dolgos barátját a fejés mellől. Megkérdezi színről színre ott az egész háznépet, hogy ismerik-e a kék-vókot, (írva: Cake Walke.)?

És ha azok történetesen ámult ábrázattal kérdezik, hogy tulajdonképen miféle esoda légyen az a furesa nevű izé, a városi kisasszony elfintorítja az orrát, gunyos kiscsinyléssel mosolyog, és azt feleli, hogy tanulják meg, mert aki nem ismeri, az ma nem szalonképes.

Azzal elmagyarázza, hogy a kék-vók a legújabb és a legszebb tánc. Anélkül nem lehet bálozni, férjhez menni, párthiet keresni mert mindenütt ezt tánczolják. Amelyik lány ezt nem tudja azt lenézik.

Kézen fogja tehát a naiv barátját és ellejti vele a kék-vókot.

Van is érte nagy halálkodás. Az „öreg-gek“ ugyan zörögődnék, a „mama“ gunyosan meg is kérdi a városi kisasszonyt, hogy ő viszont tudja-e mi az a töltött káposzta, amely szebb tudomány a nők számára és hasznosabb is a „kék-vók“-nál, de a fiatalok megszokottan bigyesztik föl ajkaikat, hogy az öregek nem haladnak korrál, fölfogásuk „ösi“ nem is érdemes neki teletni, mert ők nem látják be hogy manapság dolgozni már nem intelligens, töltöttkáposzta a szakácsnék dolga.

Lázás buzgalommal tanulják meg a kék-vókot
No és jöjjön most már olyan valaki

erre a puszta, aki a „kék-vók“-ot nem tudja! No hiszen telebeszéli annak a fejét a „kék-vók“-ról, a divatról, az eleganciáról.

E sorok írója is a fővárosból érkezett egyik puszta, ahol a kék-vókkal rohanták meg, amelyről ő jó maga mit sem tudott.

A kék-vók pedig nem más, mint egy hóbortos télvad amerikai négartánc.

Egy nap ellesték a feketéktől, valamely divat bolond felkapta és szaladt be vele Európába.

Most aztán az egész magyar társadalom íne a bolondját járja.

Ide vetettük ezt a képet, mert kiáltóan szomorú sötét igazság.

Sokkal több tanulságot rejt magában mint első pillatlan kitetszik belőle.

Látszik mennyire kivetkőzött a magyar faj önmagából.

Vannak-e nálunk tánczaink?

Olyan szépek, hogy megcsodálja őket a világ.

Mikor a magyar szinpadon két tánczos toborzót tánczol, a nagyszerű táncz fellelkesíti a legidegenebb embert is.

Voltak szép tánczaink és hozzá pótolhatlan szép ősi erkölcs — rendszerünk.

Elmultak, kihaltak.

TÁRCZA.

Az én képtáram.

— Emlékezés Jozephstadtról. —

Irta: Teleky Pál.

Nekem is van egy kis képtáram. Őt képből áll az egész, de nem adnám oda másnak híresebb képgyűjteményért sem. Mert ezeknek az én képeimnek lelkük is van, ezek beszélni tudnak.

Jozephstadtban készült mind az öt.

Berzsenyi Lénárd ezredes volt a mesterük. Oh mennyi bű, bánat, kétségbeesés emlékérdől beszél az az öt kép.

El-el nem őket.

Nézem, míg szemem megtelik könnynyel s a könny-prizmán át egy új kép tárul elém.

Egy nagyon szomorú kép...

Jozephstadtban vagyunk.

A szomorú emlékeztető, annyi magyar hős önzetlen honfi által százszor megátkozott Jozephstadti várbörtön egyik négy lépés széles, tíz lépés hosszú cellájában.

Három ágy van a cellában. A vasrostélyos ablak előtt (jobbán mondva alatt) egy durván

összetákoltt fenyőfa-asztal áll. Rajta pár kötet könyv és aranyozott papír-rámában egy olajfestésű arczkép.

Rendkívül szép férfi ábrázol honvéd huszárnagy ruhában. Fekete szakállal, sötét, fölfelé kunkorodó bajusszal, lelkes, mélytűző, olajbarna szemekkel.

Őh mennyi önbizalom, remény, férfias bátorság, van e szemekben kifejezve.

E szép férfiú Kutassy Pál 48/49-iki honvéd-huszárnagy volt

Van még egy másik kép az asztalon, hátával a falnak támasztva. Ez is Kutassy Pált ábrázolja: Őrnagy ruhában, kezében kivont karddal, amint fekete csataménen ülve uszkósa gerendakon ugrat at vagtatás közben.

Mennyi harci tűz, mennyi halált megvető elszántság van ez arczban kifejezve...

A börtöncellának három lakója van. Az első ágyán ül. Ez Kutassy Pál, akit a festett kép ábrázol.

Bizony arczképeiről alig ismernék rá. Az egész alak meg van törve. Az egykor oly kedves szép arczon, vigasztalan bű reménytelen elkieseredés tükröződik vissza. Elmúlva néz a levegőbe. Ő maga sem tudja hova. Talán a fényes közel-

mult csaióka képcit látja maga előtt, avagy a keserű vég katasztrófáin mereng...

Bal lába pályával be van kötözve. Ugy mondják, hogy ez sánczmunka közben törtött el. Rosszul forrt össze s a rabkórház orvosai újra eltörték.

Oh, mit kellett szegénynek testben is szenvednie!

Ma kelt fel először ágyából.

Testét sötét, olajszin-zöld, bő hálóköponyeg takarja. Balkeze kis ujján két értékes gyémántgyűrű fénylik. Mindkettőt kebelbarátjától, Nagy Sándor volt tábornoktól kapta, kit Aradon végzetett ki eszeveszett duhében a reakció. Ágya fölött egy szőgre akasztva lóg a saját bilinse.

A börtön második lakója Berzsenyi Lénárd a tehetséges festőművész, ki szabadságharcunkban ezredesi rangot viselt. Most is festéssel foglalkozik.

Kutassyt festi le.

Mellette a padlón, ágyához támasztva, két befejezett olajfestménye áll. Mindkettőt tájkép. Jozephstadt környékéről emlékezet után festve...

Berzsenyi balkezén rablánc van, melynek másik vége jobb lábához van erősítve. Valahány-szor mozdul, annyiszor csörrenik a lánc.

Előrehaladt idény végett az összes nyári árak mélyen leszállított olcsó árban adatnak el

Rózsa Sándor

CZELL, Fő tér.

Jött a tipegős, csörgős, kopogós a párisi kán kán, a boszton a kék-vók.

És vele a balettek erkölcsi.

Az ország a legnagyobb politikai és társadalmi válság alatt nyög.

Senki sem boldog, mindenki koldus, nyomorog.

A képmutatás, a titkolt nyomor takar-gatása járja.

Azt sem tudjuk mire virradunk holnap. Igazán a helyezethz illő, hogy az egész ország kék-vókot táncoljon.

Mert olyan hóbotos taglejtésekből áll, mintha a görcslepte vízbe fulló ember kézzel lábbal szalmaszál után kapkodna.

Stilszerű hát, hogy ajánljuk a divatos kék-vókot.

Hogy hova jutunk vele, az más papir lapra tartozik!

Az orosházi

I. Ferencz József Tanoncz-Otthon rövid ismertetése.

Az egész országban ez idő szerint egyedül álló intézmény.

Az iparostanoncz ügyet szolgálja s a tanoncz-nevelést a multhoz képest új alapokra kívánja fektetni.

A tanoncz-otthon általános célja: a szülői gondos otthont pótolnra tanonczoknál, akik az általuk választott ipari mesterséget jeles iparosmesterek műhelyében, az illető mesterek szakszerű és gondos vezetése mellett gyakorlatilag teljes alapossággal megakarják tanulni. Éppen azért, az Otthon minden tanonca saját műhelyében, mestere vezetése és utmutatása mellett, a nap kitöltött óráiban mesterségének fogásaiban gyakorolja magát és a tanonczoknak mesterségükre vonatkozó minden munkájában tevékeny részt vesz, mert legfőbb cél az, hogy a tanoncz a tulajdon iparágát a legalaposabban megtanulja és mestersége minden készítményét öntudatosan, szakszerűen, izlésesen és tökéletesen el tudja

készíteni, mert kitűnő munkás kezekre van nálunk legfőbb szükség.

De másfelől az Otthonnak az is célja, hogy a tanonczokra minden irányban nevelőleg hasson, azoknak szellemi oktatására és lelkük kiművelésére fokozott mértékben gondot fordítson.

Különleges célja a tanoncz-otthonnak egyfelől azon ifjaknak felvétele, akik vagyonosabb, jobb módú szülőknek gyermekei, s akiket a szülői bölcs előrelátás, az élet helyes ismerete és a magyar ipar szebb jövőjében vetett hit az iparos pályára szánt, amely szülők az iparos pályára való ok-szerű nevelés érdekében megkívánató anyagi áldozatoktól sem riadnak vissza és meg-hozni készek mindent, hogy fiaikból művelt és szakképzett iparos válják; — másfelől ösztöndíj mellett való felvétele azon intel-ligens szülők gyermekeinek, akiknek kedvük, bajlamuk és előszeretük van az iparos pályára iránt.

Az Otthonba felvett minden tanoncz a teljes ellátáson kívül-felügyeletben és leg-gondosabb nevelésben is részesül, azért kiváló gond fordítatik a tanonczok szellemi tehetségének kiművelésére, a vallás-erkölcsös érzés, a törvénytisztélet, a hazai iránti köteleességek, a férfias jellem, a becsület-érzés, az igazmondás, a hűség, a megbizha-tóság, a szorgalom, a munkaszeretet, a takarékság, a nyílt őszinteség, a szigorú köteleességérzet, a szolgálatkés előzékenység az engedelmesség, a fegyelem az önuralom, az egyeneslelkűség, a testi egészség, a kedély és érzelem világ fejlesztésére, ápolására, nevelésére, rászoktatására és fokozására; mert művelt észre, erős izmos karra és nemes, ideális szívre szüksége van minden leendő iparosnak.

A tanoncz-otthonban vannak a) ingye-nes = teljes ösztöndíjas, — b) fél ingyenes = félöztöndíjas és c) fizetési helyek. A kik ingyenesek, azok a tanoncz évek alatt semmit sem fizetnek; a fél ingyenesek, az egész díjnak felét, vagyis évenként 200

koronát és a fizetések évenként 400 koro-nát tartoznak évnegyedenként előre az otthon pénztárába befizetni.

Ruházatról minden tanoncz maga köte-les gondoskodni.

A tanoncz-otthon felügyelő-bizottsága érintkezésbe lépett azon iparos mesterekkel, akiknél — gyakorlati kiképzés végett — a tanonczok elhelyeztetnek. Az otthonba felvett tanonczok a következő iparágak közül választhatnak: lakatos, géplakatos, asztalos, kovács, szobafestő, ács, kőműves, szabó, cipész, fodrász, bádogos, kárpitós, nyerges, műőrás és kocsigyártó. A tanoncz, mielőtt az otthonba felvételnek, kiválasztja azon iparágat — és ezt kérvényében előre is jelzi — a melyet meg akar tanulni. A kiválasztott iparágak mesterei szakmájukban kiváló szakemberek, a kiknek ipari készítményei minden irányban versenyké-pesek.

Az otthonba felvett és valamelyik iparos műhelyben elhelyezett tanoncz köte-les az Otthon házi szabályainak, valamint műhelye rendjének magát feltétlenül alávetni.

A tanoncz otthonba való felvételért a felügyelő bizottsághoz kell folyamodni. Egye-lőre 12, legfeljebb 20 tanoncz vétetik tel. Folyamodni szeptember 15-ig lehet. A kérvényhez a születési, orvosi és iskolai bizonyítvány csatolandó. Kívánatos, hogy folyamodó tanoncznak a gimnázium, a reál-, vagy a polgári iskola 4-ik osztá-lyáról bizonyítványa legyen.

A felvételt a kereskedelemügyi m. kir. miniszterium hagyja jóvá, melynek fennha-tósága alatt az egész intézmény áll és a felügyeletet az ipariskolák főigazgatója gyakorolja.

Minden tanoncz az Otthonban a teljes ellátáson kívül fűtést, mosást, világítást, tisztogatást és ágyneműt is kap. A napi ellátás áll: reggeli, ebéd- és vacsorából. A Tanoncz-Otthonban van: háló, étkező és foglalkozó helyiség, van könyv-tár és muzeum is.

A harmadik alak egy rozszant széken ül. O a mi feledhetlen emlékü Rómer Flórisunk. Felkent homloku benzés áldozópap, győri gimnáziumi tanár, a későbbi nagytudományu régiségbuvár, és történész.

Ő is láncra van verve.

Épen a „Kativárit” olvassa.

„Kativári” volt czime a rabok érczlapjának, melyet Olmützben a fogházban szerkesztett (természetesen a porkoláb tudta nélkül) Silycz Gábor, Hajdu-Böszörmény városának egykori képviselője s a szabadságharcz alatt kormánybiztosa, ki később a Hajdu kerület főkapitánya lett. Elbeszélésünk korában az olmützi vár tíz évre éltét rabja volt. „Kativárnak” csufolták keserű humorokban raboskodó hőseink Olmützben azt az épületet, melyben fogva voltak, mert az ugynevezett „Katalin kapu” mellett állott.

A Kativárat valószinüleg úgy csapmászta be valaki Jozephstadtbba. Hogy hogyan, azt már nem tudom.

Ime, egy forgácsa jozephstadti fájdalmas lelkemet mégis fölemelő emlékcimnek.

Nagy emberek életéből.

— Históriai adomak.

Összegyűjtí, Mókás bácsi.

A dobi táblalíró.

Mikor Széchenyi az első gőzhajón leutazott

a Tiszán, Szabolcsmegye küldöttsége Dobnál nagy dáríddal fogadta.

A mint a hajóból kiszállott, mosolyogva kérdezte az uraktól:

— Nos, hogy tetszik a hajó?

Azt várta talán, hogy elragadtatással szólnak a forgalom élénküléséről, a közlekedés emelkedéséről, vagy a technika vívmányairól, de kérdése mély csend következett.

Vége az öreg tablabíró megszólalt:

— A keréki úgy kapari a vizet mint a kutya.

Miniszter a mellényzebben.

A nemrég elhalálozott Delbrück volt porosz miniszter igen kicsiny termetű ember volt és ezért deák korában sokat kigunyolták társai. Egyszer az egyik társa tréfásan azt mondta:

— Delbrücköt a mellényzebebebe fogom dugni.

Delbrück azonnal föltálalta magát és a kö-vetkező szellemes választ adta:

— Akkor több eszed lesz a mellényzebebebebe, mint a fejedben.

Miért kiáltottak vívatót?

Albrecht főherczeg körútjában történt, hogy egy tiszt magyar falu kirukkolt lakossága ékte-len vívát kiáltásokkal fogadta a fensége urat. Elője nem hangzott egy sem.

A főherczeg kíséretéből megkérdezi aztán valaki a jegyzőt, miért változnak ezek, hiszen tiszta magyarok, miért nem mondják inkább, hogy éljen.

— Jaj, méltóságos uram, felelt a jegyző a füle tövét vakarva, nagy sora van ám ennek! Ugy kellett ezeknek jóformán bottal beverni a vívát szót, mert az a veszett természetök van, hogy az éljent nem tudják kimondani egymá-gában; azonnal utánna teszik, hogy Kossuth Lajos.

Mi az a respublika?

Kossuthoz jött egy vén obsitos mondván, hogy ő a hazát akarja védelmezni mert sokan azt beszélnek most mindenféle, czudar az ki nem áll a sorba, mert maholnap respublika lesz.

— Annyira még nem vagyunk öreg, monda Kossuth. Aztán tudja-e mi az a respublika?

— Nem én uram.

— Hát dupla lénuug, nincs király.

— Ez egy kicsit furcsa, de jó lehet! dör-mögte az obsitos.

A tanoncok a leggondosabb felügyelet alatt vannak. A felügyeletet az Otthon igazgatója teljesíti, a ki benn lakik az intézetben és a tanoncok minden irányú ténykedését a legbirebb figyelemmel kíséri.

Az egészségügyi felügyeletet az intézeti orvos végzi.

Bővebb felvilágosítással az igazgatósága szolgál.

Ugy az Otthonnak, mint az Otthon tanonczai mestereinek legfőbb célját és törekvését az képezi, hogy olyan kitűnő iparos nemzedéket képezzenek, a kik a jövőben lelkük egész melegségével, akarat erejük nagyságával, fáradhatatlan szorgalmukkal és szak tudásukkal a magyar iparosnakszolgálatot és becsületét, a magyar iparnak pedig elismerést és hírnevet szerezzenek.

Orosházán, 1908. augusztus hó.

A felügyelő-bizottság.

H I R E K.

— **Hátrálékok vidéki előfizetőinket** a hátrálékoknak szives beküldésére; helybeli előfizetőinket pedig a jelen negyedre szóló nyugtáinknak mielőbbi kiváltására kérjük.

— **Megyegyűlés.** Vasvármegye törvényhatósági bizottsága, holnap, hétfőn, Szombathelyen, a vármegyeház termében rendes évnegyedes közgyűlést tart.

— **Acetylín-világítás.** A lapunkban már említett Acetylín világítást, Bauer József soproni feltaláló vállalkozó, a hét folyamán vezette be a kis-czelli „Magyar Király” szállodába. A világítás ma már meg nézhető, melyre ezennel felhívjuk a nagy közönség figyelmét.

— **Tanítványválasztás.** A szomszédos veszprémmegyei Devecserben folyó hó 17-en töltötték be a Tima Lajos halálával megüresedett kántortanítói állást, melyre, tekintve az állás jó jövődelmezőségét, körülbelül 30 pályázó jelentkezett. Erős harc után, kántortanítóiul *Nemes Antal* szentgáli kántortanító választott meg, kinek megválasztását azonban a kisebbségben maradt *Hannig* párt megfellebbezte. Alapos kilátás van rá, hogy a megyés püspök *Nemes Antal* megválasztását megfogja semmisíteni.

— **Dalosaink sikere.** A szombathelyi „Dalos egylet” 40 éves jubileumi ünnepén, mely a múlt vasárnap folyt le Szombathelyen a kis-czelli „Férfi Dalkör” is részt vett 22 tagjával, hol igen meleg fogadtatásban részesültek a szombathelyi testvéreiket részéről. A dalversenyen a kis-czelli „Férfi Dalkör” a „Dalünnepen” című darabban igen szép sikert aratott; a nagyszámban jelenvolt hallgatóság zúgó tapsviharral, éljenzéssel tüntette ki dalosainkat A szombathelyi dalosversenyen, a soproni „Férfi Dalkör” után a kis-czelli „Dalkör” aratta a legszebb sikert, és daluk nagy tetszésben részesült. Dalosaink szombathelyi sikerében nagy érdeme van *Gáthy Zoltán* papai zenetanárnak, ki ez időszert a karnagyi teendőket végzi a kis-czelli „Dalkör”-nél, miután arról He tlinger József lemondott.

— **Országos vásár.** A kis-czelli országos marha és kirakodó vásár holnapután kedden, szeptember elsején, valószínűleg lesz tartható, amennyiben a járás területén ez időszert egyetlen közszégen sincs marhavész.

— **Megnyílt fürdő.** A vautasok kád és goztürdője, a kis-czelli pályá udvaron, csütörtökön meg nyílt, átadott a közhasználatnak. Tehát a vautasok egyetértése lefozta Kis-Czell városi polgárságát. Nekik van egy fontos közegészségi intézményük, a most meg nyílt fürdő, még Kis-Czell város polgársága, ha fürdőzni akar, kény-

telen Pápára avagy Szombathelyre menni. Pedig hát nem állana valami nagy megerőltetésből a város polgárainak, a saját kényelmükre egy fürdő felépítését. Ezelőtt egy évvel megjelent cikkünkben már bőven kifejtettük ezt.

— **A vönöczki ünnepéhez.** Megírtuk lapunk legutóbbi számában, hogy a vönöczki évhítkőség templomtornyának felavatási ünnepélye a múlt csütörtökön, Szt. István-napján ment végbe. Mint most bennünket értesítettek, az öröm nap nem volt minden „ürom” nélkül, amennyiben akadtak ünnepontok akik intrikával elfrontották az ünnepséget. Emiatt nem vett részt Gyurácz Ferencz év. püspök sem, ki pedig irigye a toronyfelavatási ünnepélyen való megjelenését. Az ünnepségen megjelent *Ihsász Lajos* főrendiházi tag, világi elnök is, alig pár órai ott időzés után távozott. Minden, — mint tudósítónk jelzi, — gonosz kezek munkája volt. Aznap lett volna a vönöczki „Ifjúsági-kör” zászlójának felszentelése, itt is bekövetkezett az a nem vár teemény, hogy a zászlóanyá: dr. *Miskolczy Imréné* urnó, kicsinyes okból az utolsó perczben lemondott, így a zászlószentelés zászlónya nélkül ment végbe. A környékbeli közönség, mely az ünnepségen megjelent *Varga Gyula* esperes lelkész és a tanító vendégszerető házánál gyűlt össze, hol vig hangulatban folyt a mulatozás.

— **Lovagias-ügy** Dr. *Marton Adolf* jánosházi orvos és *Koloszár István* dukai földbirtokos között f. hó 15-én szóváltás táadt, melynek következményeként Dr. *Marton Kolozsárt* provokáltatta Dr. *Marton Adolf* ségégei, felük részére eljárások eredményéről, a következő nyilatkozatot állították ki:

NYILATKOZAT.

Alulírottak Dr. *Marton Adolf* nr orvos jánosházi lakos által f. hó 22-én d. u. megbizartunk, hogy *Koloszár István* nr, földbirtokos dukai lakostól a rajta elkövetett sértésért elégtételt kérjünk.

Mi megbízásunknak eleget tenni akarva arról értesültünk, hogy *Koloszár István* nr Moson-Szt. Jánosra utazott el, s így vele ez ügyben nem tárgyalhatunk.

Ekkor sürgönyileg kértük a nevezett urat, tudassa velünk, mikor állhat ez ügyben rendelkezésünkre, mely sürgönyünkre a moson-szentjánosai tavrda-hivatal az ide mellékelte választ adta le. (Czímzett ismeretlen).

Miután a czímet megtudnunk nem sikerült, nem tehetünk egyebet, mint bevárni, míg a nevezett ur haza érkezik ami f. hó 25-én d. u. következett be, mikor is tole a felülkőn elkövetett sértésért elégtételt kértünk.

Felzótásunkra nevezett ur kijelentette, hogy ségégeinek megnevezését feleslegesnek tartja, mert ő *Marton Adolf* urat meg nem sértette, sőt megsérténi még csak szándékában sem volt.

Ezt mi felülkőnek tudomására hozva, részéről az ügyet a lovagiaság szabályai szerint befejezetteknek jelentettük k.

Kelt Jánosházán 1908. aug. 25.

Dr. *Rechnitzer Ernő* ügyvédjelölt
Szűcs Nándor könyvelő.

— **Táncmulatság.** Az ostfi-asszonyfai ifjúság ma vasárnap Erős Sándor vendéglős kert helyiségében a községi szegények javára hangversenyel egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Belépő díj: személyenként 2 kor., család-jegy 3 személyre 4 kor. A hangverseny kezdete d. u. 4 óakor. Kedvezőtlen idő esetén a vendéglő nagytermében lesz megtartva. Műsor: 1. „Boulangier induló”; ezimbalmon előadja Czencz Gyula ur. 2. „Gedóvár asszonya”, költemény, Kiss Józseftől; szavalja Erős Sándor ur. 3. „Balator háborgása”, eredeti nagy ábránd, szerző Mihály Ignác; zongorán előadja Czencz Ilma k. 4. „Fogadás”, monolog. *Hanczav Oktávótól*; előadja Frish István ur. 5. „Kurucz népdalok”; előadják ezimbalmon Czencz Gyula ur, hegedűn Erős Sándor ur. 6. „Szórakozott kisasszony”, monolog, Gabányitól; előadja Berecz Iza k. a. 7. „Magyar népdalok”; zongorán előadja Czencz Ilma k. a. 8. „Magyar táncok Nr. 5.” „Brahmától és „Spanyol táncok Nr. 3.” Moszkovskóitól, zongorán előadják Frish Giza és Irma kisasszonyok.

— **Nem bocsájtják haza a katonákat.** A Katonai Rendeleket Lapja jelenti, hogy a katonákat visszatartják december végéig. Ennek az intézkedésnek oka a politikai helyzetben rejlik. A parlament nem szavazta meg az ujonczokat, sorozni idáig nem lehetett s mivel hadsereg nélkül nem maradhatunk, szükség van a szolgálatban lévő katonákra. A mostani zavaros külpolitikai viszonyok között a hadügyi kormány nézete szerint a hadsereg bekeletészetát tömeges szabadságolással csontítani nem lehet.

— **Felülkőzetnek.** A kis-czelli polg. Olvasókör f. hó 15-én tartott táncmulatsága alkalmával fellülkőzött szívesek voltak: ösv. Deim Sándornak 5 kor. id. Tóry György, Bakonyi Imre, dr. Géfin Lajos, Röh Pál, dr. Pleitnits Ferencz, dr. Király János 3—3 kor., Simon Sándor, Mézszáros János, Lóránt Gyula, Neuhauser Imre, Reich Imre, Jakab Bódog 2—2 kor., ifj. Tóry György, Szabó József, Gőnyö László, Ssalay József, Merkl Ede, Eder János, Dinkreva Nándor, ifj. Reich Imre, Landherr József Fábán Dező, Kelemen Ferencz, N. N., Klaffi Gyula, Bisitzky Odón, Sturm Sándor, Nagy Gyula, Reindl István, 1—1 kor., Géfin György 50 fil., Mizéri Sándor, Balogh Károly 40—40 ml., Balogh Mihály 30 fil., Becske A. 60 fil., ösv. Gayer Gyuláné, Dömölki Olvasókör 5—5 kor.

— **Olcsóbb lesz a czukor.** A czukorfogyasztó közönséggel örvendetes hírt közlünk. Szeptember elejével a czukor megolcsul és pedig 100 kilógramonként 12 koronával. A czukorgyárosok már szét küldték a kereskedőknek körlevelüket, melyben a czukor árak olcsóbbodását jelzik.

— **A haragosok.** Németh Ferencz és József kelédi lakosok már rég haragban voltak Fábán István ottanni lakossal. Folyó hó 17-én kapóra jött Fábán, mely alkalommal, a két Németh testvér egy elverte Fábánt, hogy azt a sérülés következtében úgy szállították haza.

— **Éjjeli szerelmek.** Tulok Imre, Gyuraki József kenyeri, Nagy Lajos kecskédi lakosok f. hó 15-én éjjel mulattak; s bortól felhevülve elmentek a kenyeri uradalombau szolgáló szoretőkhöz, hogy velük beszélgethessenek. A leányok látták, hogy ittas állapotban vannak, őket bereszeszteni nem akarták, távozásra is fel kérték őket, azonban ok nem akartak távozni. Miután nem engedték ki őket, az ablakon levő halót lemetasztették, dörömbölni s kiabálni kezdtek. A jármára az udvarban lakók felbőredek a kijötték, mire a bortól felhevült legények elfutottak. Az ablakrongáló és csendaavató legényeket feljelentették a bíróságnál.

— **A vasvilla.** Folyó hó 15-én O-Asszonyfán Csöre Sándor odaváló lakos *Marton Sándor* mikorcsi lakossal cséplés közben össze vesszett, mire *Marton Csörét* úgy vágta fejbe egy vasvillával, hogy az azonnal össze esett. Az ittas súlyos, de nem életveszélyes. A tettest feljelentették a bíróságnál.

— **A korcsma hősk.** Trik Kristóf molnár ségéd és Nagy József kasszánfúto f. hó 16-án este ittas állapotban betörték Szabó Lajos vendéglőjébe. Minthogy a pinczér nekik semmiféle italt nem akart adni, a szobában volt asztal és 4 drb. ablakot összetörték. Feljelentettek a bíróságnál.

— **Roszs alkü.** János gazda a város felé tart kocsiával. Utólr egy gyalogszerrel haladó embert, aki megszólítja:

— Hová igyekszik bátya? —

— A városba.

— Nem vinne el engemet X-be? (Egy egészen másféle eső város nevét említi.)

— El én nyolcz forintért.

— Adok öt forintot. Vigyen el. Elég lesz annyi is.

Hosszu alkudozás után beegyeznek a gazda. Amikor a városba érnek, a piaczon megálítja az utas a kocsi, leszáll róla s a fuvarosnak azt mondja:

— János gazda, maga csak várjon egy kicsit. Én bemegyek váltani ide a kávéháza.

— Ugyan kérem alásán, kérdezi az egyik pinczértől, nem jött ide vagy egy órával ezelőtt egy utasember?

— Debizony volt itt, de az egyik ajtó előtt a másikon meg kiment.

Vakargatja János gazda a füle tövét. Eikescsedve tapasztalja hogy biz őt alaposan becsapta az utas. Végre kifakad

— Aujnye, hogy a ménkü csapja agyon a gazemberit! Ha ezt tudtam volna, el nem hozom nyolcz forintot alul!

— **Konyha, gyümölcs és virágkertész,** ki huzamosabb idő óta egy helyben szolgál, új-évre állást keres uraságoknál. Címe megudtható hirdlapunk kiadóhivatalában. 3

— **Egy ügyes, szolid szakácsné,** ki már több előkelő helyen volt alkalmazásban ajánlkonk vidékre plébániára, vagy magányos urhoz. Címe: megudtható a kiadóhivatalban.

